

ยื่นอุทธรณ์ทางไปรษณีย์ ... พิจารณาให้ถึงวันที่ “ลงตราประจำวัน”

คดีปกครองที่นำมาเล่าสู่กันฟังในฉบับนี้เป็นกรณีการยื่นอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ซึ่งเป็นสิทธิประการหนึ่งของผู้อยู่ภายใต้บังคับคำสั่งทางปกครองที่จะเสนอเรื่องขอให้ผู้ออกคำสั่งได้พิจารณาทบทวนคำสั่งดังกล่าว เพื่อแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่กระทบถึงสิทธิของผู้อยู่ภายใต้บังคับของคำสั่งนั้น ซึ่งในการยื่นอุทธรณ์จะต้องยื่นต่อเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานทางปกครองที่เป็นผู้ออกคำสั่ง หรืออาจยื่นส่งทางไปรษณีย์ภายในกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์ตามที่กฎหมายแต่ละฉบับกำหนด

คดีนี้เป็นเรื่องของผู้ฟ้องคดีซึ่งประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายชุดอุปกรณ์ถือกันขโมยรถยนต์ ได้ยื่นอุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดี (คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค) โดยส่งทางไปรษณีย์ ณ ที่ทำการไปรษณีย์เอกชน ในวันสุดท้ายของกำหนดระยะเวลาการยื่นอุทธรณ์ตามมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 ซึ่งกำหนดให้ยื่นอุทธรณ์ภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่ง และข้อ 3 ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2524) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 กำหนดว่า การยื่นอุทธรณ์สามารถส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนถึงผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้ โดยให้ถือว่าวันที่ปรากฏในหลักฐานทางไปรษณีย์เป็นวันยื่นอุทธรณ์

แต่ผู้ถูกฟ้องคดีได้วินิจฉัยอุทธรณ์โดยให้ยกอุทธรณ์ เนื่องจากเป็นการยื่นอุทธรณ์เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์ภายในสิบวันนับแต่วันที่ผู้ทธรณ์ได้รับทราบคำสั่ง

ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าได้ยื่นอุทธรณ์ภายในระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว โดยผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีในวันที่ 28 สิงหาคม 2552 และได้ยื่นส่งคำอุทธรณ์ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับเมื่อวันที่ 7 กันยายน 2552 ณ ที่ทำการไปรษณีย์อาคารเนชั่น ทาวเวอร์ แต่ได้มีการประทับตราประจำวันในช่องที่ทำการรับฝากในใบตอบรับในวันที่ 8 กันยายน 2552

การยื่นอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองในวันสุดท้ายที่มีสิทธิในการยื่นอุทธรณ์โดยส่งทางไปรษณีย์ ณ ที่ไปรษณีย์เอกชนตามข้อเท็จจริงดังกล่าว ถือเป็นการยื่นอุทธรณ์ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ ?

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า ที่ทำการไปรษณีย์ของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ได้จัดตั้งไว้หลายประเภท เช่น ศูนย์ไปรษณีย์ ศูนย์รับฝากไปรษณีย์ ที่ทำการไปรษณีย์รับจ่าย ที่ทำการไปรษณีย์รับฝาก ที่ทำการไปรษณีย์สาขา และที่ทำการไปรษณีย์อนุญาต โดยในการรับฝากไปรษณีย์กันชนั้น ระเบียบบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ฉบับที่ 117 ว่าด้วยบริการไปรษณีย์ตอบรับในประเทศ พ.ศ. 2550 ได้กำหนดให้ ผู้ฝากกรอกรายการต่าง ๆ ลงในแบบพิมพ์ในช่องที่กำหนดให้ครบถ้วน และให้เจ้าหน้าที่ประทับตราประจำวันในช่อง “ตราประจำวันของที่ทำการรับฝาก” ในใบตอบรับ

แม้ผู้ฟ้องคดีจะยื่นอุทธรณ์ในวันที่ 7 กันยายน 2552 โดยส่ง ณ ที่ไปรษณีย์อาคารเนชั่น ทาวเวอร์ แต่เมื่อมีการประทับตราประจำวันในช่อง “ตราประจำวันของที่ทำการรับฝาก” ในใบตอบรับ โดยที่ทำการไปรษณีย์รับจ่ายบางนาในวันที่ 8 กันยายน 2552 สถานที่ที่ผู้ฟ้องคดีส่งหนังสืออุทธรณ์จึงเป็นเพียงผู้รวบรวมไปรษณีย์ภัณฑ์เพื่อนำส่งที่ทำการไปรษณีย์บางนาเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไปเท่านั้น สถานที่รับฝากไปรษณีย์ดังกล่าวจึงเป็นการดำเนินการของเอกชนที่มีได้จัดตั้งขึ้นโดยบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด อีกทั้งมิใช่ที่ทำการไปรษณีย์อนุญาตประเภทรับจ่ายที่มีรหัสของตนเอง หรือถ้าเป็นที่ทำการไปรษณีย์อนุญาตประเภทรับฝากก็จะสามารถใช้รหัสไปรษณีย์ของไปรษณีย์รับจ่ายที่รับผิดชอบได้

ดังนั้น การอุทธรณ์คำสั่งโดยส่งทางไปรษณีย์ ณ ที่รับฝากไปรษณีย์อาคารเนชั่น ทาวเวอร์ จึงยังไม่ถือว่าเป็นการส่ง ณ ที่ทำการไปรษณีย์ แม้กรณีนี้ผู้ฟ้องคดีจะต้องยื่นคำอุทธรณ์ภายในวันที่ 7 กันยายน 2552 เป็นอย่างช้า แต่เมื่อที่ทำการไปรษณีย์บางนาได้ตีตราลงทะเบียนรับคำอุทธรณ์เป็นวันที่ 8 กันยายน 2552 จึงเป็นการยื่นอุทธรณ์เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาอุทธรณ์ตามที่กฎหมายกำหนด (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 202/2557)

คดีนี้ นับเป็นอุทธรณ์ที่ดีที่สุดสำหรับคู่กรณีในคำสั่งทางปกครองที่ประสงค์จะยื่นอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง โดยส่งทางไปรษณีย์ว่า ต้องพิจารณาวันที่ได้ประทับ “ตราประจำวันที่ทำการรับฝาก” ของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด หรือที่ทำการไปรษณีย์เอกชนที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น การส่งทางไปรษณีย์ ณ ที่ทำการไปรษณีย์เอกชนที่ไม่ได้รับอนุญาต และเป็นเพียงผู้รวบรวมไปรษณีย์ภัณฑ์เพื่อนำส่งต่อไปยังไปรษณีย์ที่มีหน้าที่ต่อไปในวันสุดท้ายของกำหนดระยะเวลาให้ยื่นอุทธรณ์ อาจทำให้คู่กรณีเสียสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายครับ !

นายปกครอง
